

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *βαλάνιον*. Τὸ *βελάνι* ἔχει τὸ ε κατὰ τροπὴν τοῦ α διὰ τὸ γειτνιάζον λ.

1) Ὁ καρπὸς τῆς δρυός, ἡ τῶν ἀρχαίων βάλανος ἡ δρυοβάλανος, εἰδικώτερον δὲ ὁ μικρότερος καρπὸς τῆς ἀγρίας δρυός καὶ τῆς ἀρίας ἡ τῆς πρίνου, ἡ τῶν ἀρχαίων ἄκυλος κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ.) Καλαβρ. (Καρδ. Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Χαλδ.) Φρ. Πάου *βιλάν* (τρέχω) Αἰτωλ. *Χίλια γ'ρούγια 'ς τοῦ βαλάν* (ἐπὶ ἀμερίμνου) Μακεδ. (Βλάστ.) Συνών. *βαλάννα*, *βαλανίδι* 1. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Λάννα* καὶ τοπων. Κύπρ. 2) Ἄωρος καρπὸς ἐλαίας Κάρπ. 3) Πληθ., τὰ κακόβραστα κουκκιά Κάρπ.

4) Ὁ καρπὸς τῆς φραγκοσυκεῶς Πελοπν. (Καλάμ.)

5) Ἡ κόπρος τῆς αἰγὸς Λευκ. Συνών. *βερβελεῖα*.

6) Πληθ., οἱ ἀδένες τοῦ λαιμοῦ Σίκιν. Συνών. ἀμυγδαλές (ιδ. ἀμυγδαλή), *βαλανίδες* (ιδ. *βαλανίδα* 4). 7) Βάλανος τῆς θύρας, μοχλὸς κλείων τὴν θύραν Καπ. (Σινασσ.) [**]

βαλανιάζω ἀμάρτ. *βελανιάζω* Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλάνι*.

Σκληρύνομαι: Ἡβελανιάσανε τὰ κουκκιά.

βαλανίδα ἡ, *Λεξ. Γαζ.* (λ. ἀδήν, ἀντιάς, παρίσθμια) Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. *βελανίδα* Κεφαλλ. Κρήτ. Λευκ. Πελοπν. (Παππούλ. Τριφυλ. Χατζ.) κ.ά. *βελανίτα* Ἀπουλ. (Καλημ.) *βιλανίδα* Ἡπ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλανίδι*. Πβ. καὶ ἀρχ. *βαλανίς* = τὸ ἐν τῇ ἱατρικῇ ὑπόθετον. Πβ. Πολυδ. 10,150.

1) Μέγας καρπὸς δρυός, μεγάλη βάλανος Ἀπουλ. (Καλημ.) Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. 2) *Βελανιδεῖα*, ὁ ιδ., Κρήτ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βελανίδα* Κρήτ. (Σέλιν.) *Βιλανίδα* Μακεδ. *Βαλανίς* Σίφν. 3) Ἡ βάλανος τοῦ ἀνδρικοῦ μορίου Στερελλ. (Αἰτωλ.) 4) Πληθ., ἀδένες καὶ ἰδίως οἱ βουβωνικοὶ Κεφαλλ. Λευκ. Πελοπν. (Παππούλ. Τριφυλ. Χατζ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. καὶ οἱ τοῦ λαιμοῦ Στερελλ. (Αἰτωλ.) — *Λεξ. Γαζ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Συνών. βαλάνι* 6. [**]

βαλανιδάλευρο τό, ἀμάρτ. *βελανιδάλευρο* Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαλανίδι* καὶ ἀλέυρι.

Ἄλευρον προερχόμενον ἐκ τῆς ἀλέσεως βαλάνων.

βαλανιδεῖα ἡ, *βαλανιδέα* Αἰγιν. κ.ά. *βαλανιδεῖα* σύννηθ. *βαλανιδεῖα* Ρόδ. *βαλανιδεῖα* Κύπρ. *φαλανιδεῖα* Ἰκαρ. *φαλανιδεῖα* Σάμ. *βαλανιδεῖα* Ἡπ. *βελανιδέα* Πελοπν. (Λακων.) κ.ά. *βελανιδεῖα* σύννηθ. *βελανιδεῖα* Δ. Κρήτ. *βιλανιδεῖα* βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλανίδι* καὶ τῆς καταλ. -εῖα.

Ἡ *βαλανιδεῖα* καὶ εἰδικώτερον τὸ δένδρον δρυὸς ἡ αἰγίλωψ (*quercus aegilops*) ἡ φέρουσα τὸ *βαλανίδι* χρήσιμον ὡς τροφήν τῶν ζώων καὶ εἰς τὴν βαφικὴν καὶ τὴν βυρσοδεψίαν, ἄλλως ἡμερὴ *βαλανιδεῖα* κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀγριο*βαλανιδεῖαν* (ιδ. λ.) ἐνθ' ἀν.: Παροιμ. Ἡβελανιδεῖα δὲν κάνει τὰ νεράντζια (ἀκανθα οὐ φέρει βότρους) Ἰβενιζέλ. Παροιμ. 94,27. Συνών. *βαλανίδα* 2, *βαλανίδι* 2, *βάλανος*, *δέντρο*. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαλανιδεῖα* Ἡπ. *Βαλανιδεῖα* Ἡπ. *Βελανιδεῖα* Ἀνδρ. Ἀττικ. Πελοπν. (Ἀργολ. Ἀρκαδ. Γορτυν. Καλάμ. Λακων. Μεσσ. Πυλ.) *Βελανιδεῖα* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Γορτυν.) *Βιλανιδεῖα* Στερελλ. (Αἰτωλ.) [**]

βαλανιδένιος ἐπίθ. πολλαχ. *βελανιδένιος* *Λεξ. Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλανίδι* καὶ τῆς καταλ. -ένιος.

Ὁ κατεσκευασμένος ἐκ ξύλου δρυός.

βαλανιδερὸς ἐπίθ. Πελοπν. (Καρδαμ.) *βελανιδερὸς* Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλανίδι* καὶ τῆς καταλ. -ερὸς.

1) Ὁ πλήρης δρυὼν Πελοπν. (Μάν.): Τόπος *βαλανιδερὸς*. Μέρος *βαλανιδερὸς*. 2) Ὁ βαμμένος διὰ δεψικῆς οὐσίας βαλάνου Πελοπν. (Καρδαμ.): *Βαλανιδερὴ* προβγά.

βαλανίδι τό, *βαλανίδιν* Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. *βαλανίδι* σύννηθ. καὶ Πόντ. *βαλανίδ'* πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. *βελανίδι* σύννηθ. *βελανίδ'* Πάρ. (Λεῦκ.) κ.ά. *βιλανίδ'* πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. *γαλανί* Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *βάλανος*. καὶ τῆς καταλ. -ίδι. Τὸ *γαλανί* ἐκ τοῦ διαμέσου *γαλανίδι*.

1) Ὁ καρπὸς τῆς δρυός καὶ εἰδικώτερον ὁ μεγαλύτερος καρπὸς τῆς ἡμέρου δρυός, δρυὸς τῆς αἰγίλωπος (*quercus aegilops*) σύννηθ. καὶ Πόντ. Συνών. *βαλάννα*, *βαλάνι* 1. β) Συνεκδ. τὸ κύπελλον τοῦ εἰρημένου καρποῦ, χρήσιμον εἰς τὴν βυρσοδεψίαν πολλαχ. Συνών. *βαλανιδόκουππα*, *βαλανόκουππα*, *δαχτυλήθρα*. γ) Πληθ. *βελανίδια*, εὐφημητικῶς οἱ ὄρχεις Πελοπν. (Δημητσάν.) Συνών. ιδ. ἐν λ. *ἀρχίδι* 1. 2) *Βαλανιδεῖα*, ὁ ιδ., Κρήτ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βαλανίδι* Ἡπ. *Βελανίδι* Κρήτ. *Βελανίδια* Πελοπν. (Γορτυν.) [**]

***βαλανιδιάζω** ἀμάρτ. *βαλανιδιάζω* Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλανίδι*.

Ἀποκτῶ κηλίδας ἀνεξαλείπτους (ἐκ τῆς ιδιότητος τοῦ κυπέλλου τῆς βαλάνου νὰ χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν βαφικὴν).

βαλανιδόκουππα ἡ, *Λεξ. Αἰν.* *βαλανιδόκ'ππα* Θράκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαλανίδι* καὶ *κούππα*.

Βαλανίδι 1 β, ὁ ιδ.

βαλανιδόλαδο τό, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαλανίδι* καὶ *λάδι*.

Ἐλαιον ἐξαγόμενον ἐκ βαλάνων.

βαλανιδόξυλο τό, ἀμάρτ. *βελανιδόξυλο* *Λεξ. Βλαστ.*

Ἐκ τῶν οὐσ. *βελανιδεῖα* καὶ *ξύλο*.

Ξύλον δρυός.

βαλανιδότοπος ὁ, *Λεξ. Μπριγκ.* *βαλανιδότουπος* Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαλανιδεῖα* καὶ *τόπος*.

Τόπος πλήρης δρυῶν. Συνών. *βαλανότοπος*.

βαλανιδόψωμο τό, ἀμάρτ. *βελανιδόψωμο* Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαλανίδι* καὶ *ψωμί*.

Ἄρτος παρασκευαζόμενος ἀπὸ ἄλευρον βαλάνων.

βαλανίζω Χίος *βαλανίζου* Μακεδ. (Σισάν.) *βελανίζω* Πελοπν. (Μεσσ. κ.ά.)

Τὸ μεταγν. *βαλανίζω*. Ὁ τύπ. *βελανίζω* καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Διὰ ραβδισμῶν καταρρίπτω καὶ συλλέγω βαλάνους Μακεδ. (Σισάν.) Ἡ σημ. καὶ μεταγν. 2) Παραβάλλω εἰς τινα τροφήν ἐκ βαλάνων, ἐπὶ ζώων Πελοπν. (Μεσσ. κ.ά.) Χίος: *Βαλανίζω* τοὺς χοίρους Χίος *Βαλανίζω* τὰ γίδια - τὰ πρόβατα Μεσσ.

***βαλανίτης** ὁ, *βελανίτης* Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαλάνι* καὶ τῆς καταλ. -ίτης.

Εἶδος σταφυλῆς ὀνομασθείσης οὕτω διὰ τὸ σχῆμα.

βαλανοελαιά ἡ, ἀμάρτ. *βαλανοελαιά* Λέσβ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βαλάνι* καὶ *ἐλαιά*.

Εἶδος ἐλαίας ὀνομαζομένης οὕτω ἐκ τῆς ὁμοιότητος τοῦ σχήματος.

